

ACCIÓ SINDICAL

Òrgan de la Federació Local de Sindicats i portantveu de la Comarcal Alt Camp C. N. T.

Any II
PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Paquets des de 5 exemplars, a 12 cts. exemplar
Número solt, 16 cts. - Trimestre, 250 pessetes

Valls, Dijous 2 de Setembre de 1937

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Carrer de B. Durruti, 44

Número 48

EDITORIAL

Cal un mutu respecte

Es cosa vista que és molt difícil als pobles febles, sostenir-se econòmicament i espiritualment independents. Donada la profunditat i amplitud de la tragèdia que viu Espanya a la qual hi ofrena la seva joventut i llurs fonts de riquesa, semblava ésser que, a canvi de dita ofrena el poble, el proletariat espanyol havia d'ésser ell mateix qui senyalaria el camí que volés emprendre vers la seva alliberació. Però no és així ni molt menys. Primer, els feixistes, protegint i ajudant de forma escandalosa a la burgesia sublevada, i per altra part les democràcies amb el pretext de la no-intervenció, han sotmès a l'Espanya leal al més vil escamoteig i abandonat, fent que el poble espanyol es desangri per a donar satisfacció a la banca internacional en la disputa gegantina per el domini econòmic, i per tant polític, d'Europa i del Món.

Unicament pobles com Mèxic, com Rússia ofereixen llur suport a la causa del proletariat espanyol. Però, és així? Nosaltres no dubtem de la simpatia que el proletariat dels esmentats països sent per la nostra causa. Des de tant llunyanes terres aquests pobles germans ens veuen en la nostra lluita per la llibertat i el benestar del poble, i ens veuen aguantats per les enormes distàncies que ens separen, i en aquesta lluita no poden veure res més que un poble digne i masculí homogeni en la seva dolor, sense fer distincions de les diverses fraccions polítiques que ens trobem dividits teòricament, que no pas en l'esforç i el sacrifici, que en aquest ordre de coses no hi ha ni hi pot haver diferències com afortunadament no hi ha.

Però això que veuen aquests pobles llunyans germans nostres en el dolor i les aspiracions socials, no ho volen veure el dirigents polítics d'aquests pobles. Així es comprén l'acció política internacional orientada a l'anul·lació en la direcció política, econòmica i guerrera del nostre país de tots aquells sectors obrers que no combreguen amb certs principis, la ceda i direcció dels quals resideix en un dels esmentats països amics i germans. I més encara, aquest desconeixement interessat de les forces obreres independents de certa direcció política no l'alimenten solament els dirigents de certa Internacional, sinó que també incorreixen en aquesta pretenció alguns dels dirigents del partit socialista espanyol.

Alvarez del Vayo, a l'advocar per la creació del partit únic del proletariat, ho ha fet de tal faïso com si, obtinguda la fusió dels partits socialista i comunista, quedés automàticament resolta la unitat de la classe obrera espanyola. En el seu discurs no ha dit com al seu judici quedarien les enormes forces revolucionàries organitzades en la C. N. T.. No sembla sinó que aquesta prudència i aquest esperit comprensiu cenetista, fill de la realitat dolorosa espanyola, siguin interpretats per aquests companys marxistes com fills de la feblesa o de la tàcita conformitat a llur eliminació de la vida social i de tots els ordres de les masses confederals.

Com diriem a aquests companys que s'equivoquen si de veritat tal cosa pensessin? El proletariat cenetista, com els sectors republicans que no poden estar conformes amb la dictadura de cap partit obten per callar i sofrir totes les injustícies, perquè en contra del què hom vol fer créure, el sentit de responsabilitat davant la tragèdia que vivim, està per damunt de l'afany proselitista i per damunt del natural impuls de l'intent de realitzar les transformacions socials i econòmiques que tant estima.

I és per aquest camí de renunciaments momentanis de llur ideologia que creiem que es podrà realitzar la unitat antifeixista que tots preconcipitem i que pel contrari tant pocs s'esforcen, pels seus fets, a realitzar. I si no s'obeeix aquesta consigna com serà possible evitar la devallada de la moral del combatent i de l'obrer de la retaguarda?

Els dirigents Sindicals d'Europa han manifestat que una «República social dirigida de comú acord per les dues Centrals obreres, coincideixen amb llurs aspiracions».

(Paraules de A. Souchy)

Cartas a la Luna

ALLI Y AQUI

Los síntomas que acusa la retaguardia facciosa, son mortales para el fascismo. Por las noticias que nos llegan, y no del Ministerio de Defensa, que las da muy sabrosas, sabemos que aquello se va, que aquello parece. Los españoles que por pensar en nacionalistas se sublevaron bajo la dirección de unos traidores, se revuelven contra sus dirigentes por haber vendido la patria que bajo el patrón fascista pensaban organizar, pero sin ingerencias extranjeras. Son españoles, con ideas que ellos consideran las mejores para su país, y se han tocado de rebeldía contra los invasores. Aceptaban, pedían la ayuda del extranjero, y esa ayuda se ha convertido en una imposición, en un mandato directo para siempre, caso de triunfar, y eso ya no es lo mismo. Los nacionalistas están siendo perseguidos, encarcelados y asesinados. Indicio seguro de que más pronto o más tarde, se hundirá la retaguardia de Franco, el máximo traidor, cabeza visible del negocio.

Espanya, vendida para robarle sus riquezas, hacer de los españoles prisioneros de Hitler y Mussolini, poniendo a la cabeza de los cabos de vara a los lacayos que al grito de «¡Arriba España!» provocaron la sublevación, eso no lo quieren al otro lado de las trincheras. De ahí las sublevaciones, cada día más acusadas. Ser mandados por alemanes e italianos, ser postergados, vigilados, perseguidos y detenidos. perdida la esperanza de ser un día los amos de su país, esta ha puesto en vilo a los soldados fascistas españoles; prefieren antes el exilio y la muerte. El pueblo, pisoteado por la planta del fascismo, aplaude este gesto de los militares compatriotas, haciendo votos por que sus rebeldías hundan todo el artificio extranjero, pero no para el fascio nacionalista, sino para la España futura que se está cimentando en el presente, con nuestro ejemplo.

Magnífica lección para todos los extranjeros. Para los que creían que los españoles eran pasta apropiada para el fascismo, y para los que se figuraban que de esta tierra podía hacerse una colonia bajo el subjetivo nombre de la democracia. De una democracia de las que se usan por Europa. España, la España de nuestros días, como Prometeo encadenado, ha roto las cadenas que le sujetaban a Europa, y en ella renace su poder y su genio ibérico. Si allí, al otro lado de las trincheras, la retaguardia se cuarteaba, porque se ha dado cuenta del engaño, aquí se mantiene firme pero vigilante y dispuesta a no dejar pasar hipoteca alguna. Será ella la que se dé sus normas. ¡Atención!

LUNATICO

Palermo y Santander

«No permitiré que en el Mediterráneo se forme un estado comunista, o una cosa por el estilo». Así habló Mussolini en Palermo.

Nadie de los que le debían hacerle caso, le hicieron, y se va cumpliendo su promesa con el placed de las democracias Europeas.

Desde la prensa italiana Mussolini dijo textualmente estas palabras:

«Franco nos concedió el honor de que fueran las divisiones italianas, las que llevarán la ofensiva en el Norte, por la parte de Santander».

Santander ha caído por la metralla, tanques, cañones y carnaza italiana.

Bilbao y Santander, son un cuadro demostrativo de la No intervención.

Tengo una confianza ciega en el pueblo español. La caída de Santander como la de Málaga y Bilbao, son hechos de guerra, y son inevitables. Si se llega ha tiempo a subsanar errores y crear una moral de guerra en la vanguardia y en la retaguardia, seguiremos nuestra marcha ascendente, pero si por el contrario, el proselitismo sigue como hasta aquí, no solo no ganaremos la guerra, sino que la suerte de estas capitales del Norte, será la nuestra.

Nada de política de partido camaradas, volved vuestros ojos hacia el frente donde está nuestro enemigo común, y luego preguntados: Si es preferible continuar vuestra política de partido o bien que las hordas salvajes del fascismo internacional, vayan convirtiendo España en un Aduar africano, tumba y cementerio de las libertades de un pueblo que ha demostrado que sabe defenderlas, pero que el proselitismo nos ha reducido a la impotencia y ha dividido a las fuerzas antifascistas, y esto sería el origen de nuestra derrota.

Es de nuestro esfuerzo que sólo podemos confiar, lo demás ya vendrá por sus pasos contados.

Las organizaciones obreras internacionales nos prestan su ayuda.

Tenemos muchas reservas todavía para poner en marcha, lo que hace falta ahora es crear esta moral que se ha perdido. Sin esta moral no podremos lograr ningún objetivo práctico, y entonces los que nos prestan su colaboración verán frustradas sus esperanzas reductoras.

Nuestra guerra no es obra de un partido o de una organización determinada: Es obra de todo el proletariado español, que sabe que en ella le va su vida y su esclavitud.

Las democracias bien nos han demostrado lo que valen para la causa del pueblo, pues por encima de todo esta la guerra y la revolución, de la cual solamente nosotros debemos demostrar ante el mundo entero que un pueblo unido estrechamente por los vinculos de la libertad, no hay, no puede haber quien lo venza.

Nuestra consigna debe de ser una: Por la guerra y la revolución todos los antifascistas a la brecha.

JAIME RUCHES

Cárcel de Vich, 26-8-37.

El Nord el salvarem lluitant amb tot braó. Els discursos i els articles periodístics no serveixen per a parar la brutalitat de la invasió.

ACCIÓ SINDICAL us admira i saluda braus lluitadors del Nord d'Espanya.

UNITAT PROLETARIA

**Clàusules del Pacte C.N.T. - U.G.T.,
segellat a València entre ambdues
Centrals Sindicals**

PRIMERA: Compromisos mútuos de no agresión.—La C. N. T. y la U. G. T. renuncian en sus propagandas —prensa, tribuna, etc.— a realizar toda clase de críticas y ataques de tipo violento contra los postulados sindicales que las informan. Las divergencias doctrinales que separen a ambas organizaciones, serán examinadas siempre de forma objetiva con las frases cordiales y fundamentando los razonamientos en la misma doctrina sindical que una y otra Central defienden.

SEGUNDA.—La C. N. T. y la U. G. T. no reconocen ni darán beligerancia a las organizaciones obreras sindicales que funcionen al margen de la disciplina de la C. N. T. y U. G. T.

TERCERA: Libertad de sindicación.—La U. G. T. y la C. N. T. se comprometen a respetar en absoluto la libertad de los trabajadores para que estos se afilien a cualquiera de las dos organizaciones —C. N. T.-U. G. T.—. En los centros de trabajo, campos, talleres, fábricas, minas, etc., se considerará documento acreditativo de personalidad sindical, el carnet que presenten los camaradas, sea de la U. G. T. o de la C. N. T.

CUARTA.—Ambas organizaciones se comprometen a no admitir en su seno a ningún afiliado que sea expulsado por inmoral o por vulneración de acuerdos, de la otra sindical hermana.

QUINTA.—Asimismo se, comprometen también a no admitir a los Sindicatos que fueran dados de baja de la U. G. T. o C. N. T. cuando pidan su ingreso en una de las dos organizaciones, sin previa consulta a la organización a que anteriormente pertenecieran.

SEXTA.—Se considerará un acto de deslealtad al pacto establecido, que será castigado inmediatamente, las coacciones que se cometan tendientes a obligar a los compañeros o a los Sindicatos a afiliarse a alguna de las dos organizaciones, con la cual no estén identificados.

SEPTIMA.—La U. G. T. y la C. N. T. se comprometen e imponer los correctivos sindicales a los afiliados y a los Sindicatos que sis-

temáticamente se nieguen a cumplir los acuerdos adoptados por ambas Centrales sindicales.

OCTAVA.—Para dar viabilidad a estos principios de respeto mutuo, base indispensable para la articulación y desarrollo de resoluciones posteriores, la U. G. T. y la C. N. T. acuerdan la creación de un Comité Nacional de Enlace, compuesto por tres representantes de cada una de las Centrales.

Será función de este Comité Nacional de Enlace:

a) Reunirse por lo menos una vez a la semana.

b) Ser fiel cumplidor de lo que se preceptúa en los puntos anteriores.

c) Crear en todas las localidades Comités de Enlace entre las organizaciones locales, los cuales no tendrán más atribuciones que las de cumplir las disposiciones que dicte el Comité Nacional y trasladar al citado Comité cuantas sugerencias puedan tener en orden a los diversos problemas planteados.

d) Discutir los problemas que planteen las circunstancias y que no estén previstos en el programa de acción ni en las decisiones que conjuntamente adopten las dos Centrales sindicales.

NOVENA.—Los pleitos que surjan en una localidad serán resueltos por el Comité de Enlace Nacional.

DECIMA.—El Comité de Enlace Nacional propondrá a las Ejecutivas C. N. T. y U. G. T. las sanciones que deben imponer a los Sindicatos que no cumplan los acuerdos que éste dicte.

UNDECIMA.—Los acuerdos que se adopten para ser válidos serán firmados por los organismos nacionales de las dos Centrales sindicales.

DUODECIMA.—El Comité Nacional de Enlace propondrá al Comité Nacional de la C. N. T. y a la Comisión Ejecutiva de la U. G. T. aquellas resoluciones que, a su juicio, deben adoptarse en la solución de cuantos problemas que la realidad nos plantee, siendo los encargados de la ejecución de estos acuerdos la Comisión Ejecutiva de la U. G. T. y el Comité Na-

cional de la C. N. T. en cumplimiento de las determinaciones adoptadas por el Comité Nacional de Enlace.

En cumplimiento de lo que se determina en la base octava se ha constituido el Comité Nacional de Enlace integrado por los compañeros: José González, Peiró Herrera y Federica Montseny por la C. N. T. y José Díaz Alor, Mariano Muñoz y Pascual Tomás, por la U. G. T.

El Comité Nacional de Enlace ha designado presidente del mismo a la compañera Federica Montseny y Secretario al camarada Pascual Tomás.

La Secretaria ha quedado establecida en la calle de Luis Vives, número 7, VALENCIA, a cuya dirección debéis enviar toda correspondencia que se relacione con el citado Comité.

En espera del exacto cumplimiento de las disposiciones que se articulan en las bases que os enviamos, quedamos fraternalmente vuestros, por el Comité Nacional de la C. N. T., M. R. Vázquez.— Por la Comisión Ejecutiva de la U. G. T., el Secretario General, Francisco L. Caballero.

Valencia, 28 de julio de 1937.

Abaix els acaparadors!

Per tal de frenar les apetències dels comerciants i de la gent mancada d'escrúpols, que especulen amb la paciència i la fam del poble, el Govern de la República ha dictat una ordre d'aplicació a tot el territori lleial, en la qual fixa els preus —que d'ara endavant— s'hauran de vendre els articles de primera necessitat.

Es de creure que al dictar semblant disposició, beneficiosa en gran manera pels treballadors, el Govern de la República estarà disposat a fer caure inexorablement el pes de la llei, damunt dels que pretenguin burlar-la.

L'Ordre que comentem diu així: «D'acord amb el que prevé el Decret del 27 d'agost del 1937, en relació amb la fixació dels preus de venda al consumidor dels articles de primera necessitat i dels de venda per al productor dels principals articles de proveïments i vistes les propostes dels ministeris d'Agricultura i Finances i Economia aquesta Presidència ha acordat el que segueix.

Primer. Els preus màxims que haurà de percebre el productor dels productes agrícoles que a continuació es relacionen, en tot el territori lleial, sobre era, camp o magatzem de l'agricultor i sense envàs seran els següents:

- Oli: 2'01 ptes. per quilo.
- Mongetes: 1'10 ptes. per quilo.
- Arròs amb pellofa: 0'55 ptes. el quilo.
- Civada: 0'43 ptes. el quilo.
- Garrofes: 0'48 ptes. el quilo.
- Ordi: 0'45 ptes. el quilo.
- Cigrans: 1'20 ptes. el quilo.
- Pèsols secs: 0'50 ptes. el quilo.
- Faves: 0'55 ptes. el quilo.
- Llenties: 1'05 ptes. el quilo.
- Blat de Moro: 0'55 ptes. el quilo.
- Patates: 0'45 ptes. el quilo.
- Subproductes de la molinaria:

C.N.T. Comitè Comarcal A.I.T. VALLS

Són convocats per al diumenge dia 5 del corrent, a les nou del matí, en el nostre local social (Plaça de la República), tots els Sindicats de Valls i Comarçà a un Ple Comarcal a l'objecte d'informar-los d'un assumpte d'interès per les col·lectivitats i Sindicats.

EL SECRETARI

Valls 2 de Setembre del 1937.

Comissió Municipal de Govern

Extracte dels acords presos per la Comissió Municipal de Govern en sessió celebrada el dia 25 d'Agost del 1937. Presidí l'Alcalde - President Josep Piñas i hi assistiren els Consellers - Regidors següents: Trilla, Avellà, Robusté, Plana, Martí-Català i Simó Rodon.

Una vegada llegida és aprovada l'acta de la sessió anterior.

Es concedida autorització al veí Joan Benach i Esplugas per a instal·lar un motor d'1 i 1/2 H. P. en la finca de la seva propietat situada en la partida de la Granja.

Es concedida autorització a Josep Serra Domènech per a instal·lar un motor «Vellino» d'1 3/4 H. P. a la finca de la seva propietat situada dins la partida de la Granja.

A proposta de la Comissió de Treball i Obres Públiques s'acorda adquirir lloses de ciment «portland» per a les obres que, actualment, s'executen a la Plaça Castellar al veí industrial Agusti Rodon per al preu, ofert per ell, de nou pessetes el metre linial.

Es llegida una comunicació procedent del S. R. I. trametent una invitació per assistir al «II Congrés de la Solidaritat» que és celebrat a Barcelona els dies 28 i 29 del corrent. S'acorda agrair-la i trametre l'adhesió de l'Ajuntament a les conclusions de l'esmentat Congrés.

Es llegida una instància, de data 25 del corrent, signada pel Comitè d'Enllaç del Sindicat de Fun-

- Quartes: 0'40 ptes. el quilo.
- Segonet: 0'37 ptes. el quilo.
- Fulla: 0'34 ptes. el quilo.
- Blat de mont: 0'55 ptes. el quilo.
- Blat candeal: 0'54 ptes. el quilo.
- Blat seixa, «camorros» i altres blats tous: 0'52 ptes. el quilo.
- Ers: 0'46 ptes. quilo.
- Segon Els articles que a continuació es relacionen, seran venuts al consumidor en els mercats i establiments comercials, en tot el territori lleial al règim, a preus no superiors al següents:
- Oli: 2'20 ptes. el litre.
- Mongetes: 1'50 ptes. quilo.
- Arròs blanc: 1'05 ptes. quilo.
- Sucre: 2'10 ptes. quilo.
- Bacallà: 3'10 ptes. quilo.
- Cafè: 12'50 ptes. quilo.
- Carbó vegetal: 0'65 ptes. 2 quilos.
- Garn de vaca, amb 25 per 100 d'os: 5'75 ptes. quilo.
- Cigrans: 2'25 ptes. quilo.
- Ous: 3'35 dotzena.
- Sabó: 1'10 ptes. quilo.
- Llet fresca: 0'80 ptes. litre.
- Llet condensada: 1'80 ptes. pot.
- Llenties: 1'35 ptes. quilo.
- Pa: 0'70 ptes. quilo.
- Patates: 0'50 ptes. quilo.
- Porc: 4'00 ptes. quilo.
- Tercer. Els Consells Municipals dictaran els bans necessaris per tal que per tots els ciutadans siguin coneguts els preus de compra i venda a que es refereix aquesta disposició. A tots els mercats i establiments comercials es fixaran cartells amb la relació de preus establerta per als consumidors.
- València, 29 d'agost del 1937.— J. Negrin. — Senyors ministres d'Hisenda i Economia i d'Agricultura.

C. N. T. A. I. T. Sindicat de la Indústria Fabril, Tèxtil, Vestir i Annexes VALLS SECCIO DE SASTRERIA

Es complau aquesta Secció en assabentar a totes les companyes mancades de treball, la constitució d'un taller Col·lectiu C. N. T. (Lina Odena, núm. 32).

LA JUNTA.

RADIO TECNIA

Reparació garantida de tota mena d'aparells de RADIO amplificadors etc. Preus limitats i ràpida entrega

CASA SALTÓ

BALDRIC, 38

VALLS

COOPERATIVA OBRERA DE FUSTERIA I EBENISTERIA

TALLER DE FUSTERIA MECANICA I EBENISTERIA Estudis de projectes i pressupostos de tota mena d'obres en general.

CONSTRUCCIÓ DE CARROSSERIES, TAÜTS I NEVERES

Despatx i Tallers:

General Comerma, 18 i 22 - Telèfon núm. 173

Venda al detall de mobles:

Bonaventura Durruti, 20 (abans Baldric)

VALLS

C. N. T. Sindicat Construcció A. I. T.
SECCIO DE PINTORS
COL·LECTIVITZADA

Pintura - Decoració - Rétols - Treballs Artístics

Carrer Anselm Clavé, número 32
(Davant plaça del Quarter)

cionaris Municipals (C. N. T.) i Treballadors del Municipi (U. G. T.) sol·licitant la revisió de l'Expedient que ha vingut a clore l'acord n.º 12 de la Comissió Municipal de Govern adoptat en la sessió del dia 18 del mes que som. La susdita Comissió acull favorablement la instància a que fem referència i acorda passar-la a les Comissions de Governació i Finances a fi que, aquestes, dictaminin en la sessió que vé.

La Presidència i els dos representants que l'Ajuntament nomenà per a formar part del Consell Directiu de la Caixa Immobiliària informen de com l'aplicació del Decret d'onze de juny d'enguany relatiu a la Municipalització de la Propietat Urbana presenta un seguit de dificultats pràctiques quasi bé insuperables. Davant de les raons exposades s'acorda constituir definitivament la Comissió Especial per a l'Administració de la Propietat Urbana prevista en l'Ordre del Departament de Finances de 22 de Març de l'any que som (D. O. G. del dia 9 d'abril) i aplicar-la en tota en tota la seva integritat.

Les quals coses es comunicaran a Presidència de la Generalitat sol·licitant-ne la corresponent autorització.

Vista la comunicació, de data 5 del corrent; procedent del Departament de Justícia i Dret de la Generalitat invitant l'Ajuntament a proposar, si ho creu convenient, dos veïns per ocupar les vacants de Jutge Popular i Procurador del Poble suplents, la Comissió de Govern acorda, considerat l'art. 4rt. del Decret de 1.er de setembre de 1936, declinar l'esmentada invitació posat que la Corporació Municipal no va ésser invitada a fer les propostes de les persones que havien d'ocupar aquells dos càrrecs però amb caràcter titular.

A proposta de la Comissió de Finances, s'aprova el Compte de Caixa del primer semestre de l'exercici de 1937. Les operacions vénen detallades com segueix:

Existència a la fi del semestre anterior . . . 10.853'17 pts.

Ingressos en el semestre d'aquest compte . . . . . 354.146'08 »
Total . . . . . 364.999'35 pts.

Pagaments en aquest semestre . . 362.750'17 »
Existència per al semestre següent . . . 2.249'18 pts.

I no havent-hi altre afer a ésser tractat, s'aixeca la sessió. Es la una.

NOTES OFICIALS

Delegació d'Ordre Públic de Valls

Per tal de facilitar a tots els ciutadans la concessió de passaports per a veremar a França, la Superioritat ha disposat exigir els següents requisits:

- 1.er Certificat de bona conducta i adhesió al règim, expedit per l'Alcaldia de la localitat del sol·licitant.
  - 2.on Certificació facultativa de vacunació.
  - 3.er Dues fotografies tamany carnet.
  - 4.rt Carta de treball de França.
- S'autoritzarà la sortida per a la verema als ciutadans varons menors de 16 anys i als majors de 50. A les dones no hi haurà limitació d'edat.

No s'autoritzarà la sortida d'aquells que tinguin famílies fugitius ni els que siguin notòriament desafectes al règim.

La documentació es presentarà a la Delegació Provincial d'Ordre Públic d'aquestes comarques tarragonines.

Valls 1 de Setembre de 1937. — El Delegat d'Ordre Públic. — F. Solé.

Caixa de recluta, n.º 27

«D'Ordre del Delegat de Guerra de la Caixa de Recluta de Tarragona, company Enric Serra i Pàmies, es fa avinent a tots els ciutadans de les lles del 1931 al 1936. ambdós inclusivament, que vagin ésser declarats: inútils, exclusius temporals i els útils per a serveis auxiliars o de reraguada, amb anterioritat al 1.er de juliol propassat, l'obligació que tenen de comparèixer a la susdita Caixa de Recluta, els dies que, a l'efecte, els hi seran indicats pels Ajuntaments respectius, per tal de sofrir un nou reconeixement. Quedant subjectes, els ciutadans que no ho verificuessin, a les responsabilitats a que hi hagi lloc en temps de Guerra».

Vostre i de la causa del poble.
ENRIC SERRA I PÀMIES (signat)
Comissari de Guerra de la Caixa de Recluta, n.º 27.

GENERALITAT DE CATALUNYA
Conselleria de Proveïments
Delegació Comarcal de l'Alt Camp

Per tal de controlar exactament el consum i racionament de pa de la ciutat, us faig avinent que no és permesa la venda de pa a altres persones que a les que portin la tarja de racionament o una autorització signada i segellada per aquesta delegació, i solament del dia corrent.

En el cas de contravenir aquesta disposició us haureu d'atendre a les sancions, que seran riguroses, previstes per les vigents disposicions.

Serviu-vos fixar aquest comunicat en lloc visible al públic.

El Delegat,
Joan Balanya
Valls, 26 d'agost del 1937.

GENERALITAT DE CATALUNYA
Conselleria de Proveïments
Delegació Comarcal de l'Alt Camp

El B. O. de la Generalitat del dia 24 del corrent publica una Ordre de Proveïments que fixa els preus del peix a totes les platges i mercats de Catalunya. Pel que afecta a la nostra Comarca els preus són els següents:

Preu per lliura al detall: Boga, 1'90; Anguiles, 2'30; Angules, 4'40; Amploia, 1'20; Agulles, 1'20; Abadejos, 3'15; Sardina, 1'45; Angels, 1'75; Bonitols, 2'40; Bròtules, 2'65; Burros, 2'65; Boga revalla, 3'10; Barats, 1'75; Crans, 1'25; Congres, 4; Corvalls, 3'55; Calató, 3'10; Calamars, 5'10; Calamars França grossos, 2'45; Gananos, 2'30; Galamarços Costa, 5'35; Dentols, 3'10; Esturió, 4; Espets, 2'45; Esparall, 2'45; Emperadors, 2'15; Gambots, 4'45; Gamba, 5'35; Escamarllans, 5'35; Garneus, 1'45; Galeres, 2'50; Llagostes, 10'40; Llagostins, 10'40; Lliseres, 2'15; Lluernes, 1'25; Raps cues, 5'35; Rajades, 1'75; Rates, 3'10; Aranyes, 3'10; Lluernes, 3'10; Polles, 3'10; Rates de Barco, 1'25; Sipions, 3'10; Calamarçons, 3'10; Sonsos, 0'95; Salmons 1'55; Sardineta, 1'25; Sipies, 4'30; Sipies de França, 4; Sauques, 1'75; Surell,

TRANSPORTS COL·LECTIVITZATS
C. N. T. TRACCIO SANG A. I. T.
VALLS

Facturacions de tota classe, viatges locals i per carretera.

Despatx: { Passeig Pi i Margall. Telèfon 4
Estació Ferrocarril. Telèfon 5

Els diumenges restarà obert el despatx de 12 a 1 del migdia

1'75; Sardina, 1'85; Saitó, 1'25; Sintes, 1'45; Sardina Alatxa, 0'75; Tanques, 1'75; Turbons, 4'45; Tunyina, 4'45; Vaques, 1'25; Xuclà, 1'50; Xanguet, 3'30; Xarret, 1'55; Llanguedets, 2'65; Llobarro, 5'35; Llobarrets, 2'40; Llanqueta, 4'05; Lluc Molls, 5'35; Palaies, 5'35; Llucet de Bou, 5'35; Lluç de Tall, 5'35; Molls petits, 3'75; Mòlleres, 5'35; Mòlleres petites, 3'10; Marracos, 2'40; Melves, 1'75; Morralles, 1'75; Milanes, 1'20; Mimoses, 1'50; Musoles, 1'50; Muxines i gats, 1'50; Muxarres, 2'65; Maires, 1'70; Mabres, 2'65; Neros, 4'45; Orades, 3'10; Peluts, 3'10; Pops Pesquers, 1'75; Pops petits, 3'50; Pops grossos, 2'40; Pigalló, 2'45; Pagells, 1'15; Pagres, 3'10; Palmires, 2'65; Pescadilla, 4'45; Pescadilla França, 3'75; Palangre Costa, 7'10; Plangre Almeria, 6'65; Raps sencers, 2'65.

El Delegat,
Joan Balaña
Valls, 31 agost 1937.

GENERALITAT DE CATALUNYA
Delegació d'Ordre Públic de Valls
CIRCULAR

A los Alcaldes del Partido de Valls
Quedat caducadas todas las licencias de Uso de Armas cortas y de Caza.

Para solicitar uso de arma corta los interesados deberan hacer una instancia reintegrada con dos pólizas, una de la Generalidad y otra del Estado, de 1'50 pesetas cada una, la que presentarán en en sus Ayuntamientos, acompañada de la Cédula personal y de la última licencia de arma que de esta clase hubieran disfrutado.

Una vez informada esta instancia por la Alcaldia respectiva remitirá a la Delegación de Orden Público de la provincia para su final resolución siendo necesaria la presentación del arma en el momento de recoger las licencias para su comprobación.

Para solicitar licencia de arma de caza y para cazar deberan de ajustarse en todo lo que dispone la vigente Ley de Caza. Acuseme

recibo de esta Circular y deme cuenta de haberlo hecho público por medio de bandos en la forma acostumbrada en esa localidad.

El Delegado de Orden Público,
Francisco Solé
Valls 1.º de Septiembre de 1937.

AJUNTAMENT DE VALLS
Conselleria d'Agricultura i Proveïments

Per tal d'assegurar el suministro de llet pels malalts d'enfermetats que s'esmenten, així com el dels infants que es criïn amb lactància artificial, a l'igual que les mares que els criïn amb lactància natural.

Aquesta Conselleria ha disposat que els que es troben en aquests casos aquí assenyalats, passin per llur metge per a que els faci el corresponent certificat.

Malalties en les quals es pot suministrar llet de vaca o cabra: Ulcera d'estómac, Nefritis, Tuberculosis i en les malalties agudes mentres el malalt permaneixi al llit; en la convalescència es comptarà un dia per cada tres de permanència al llit. Ademés serà subministrada als infants que es criïn a llurs fills amb lactància natural mentre duri dit període de lactància.

Quantitats màximes per dia
En règim mixte . . . . . 1 litre
En règim de llet sola . . . . . 3 litres
Per infants . . . . . 1 litre
Valls 2 de Setembre de 1937. — El Conseller, M. Trilla.

MERCAT AGRICOLA
Preus de mercaderies per la present setmana

Avellana negra	41'00 pts.	56'5 quil.
Ametlla mollar	150'00 »	50'5 »
Blat	70'00 »	100 »
Ordi	55'00 »	» »
Ciyada	55'00 »	» »
Erp	66'00 »	» »
Paves	65'00 »	» »
Guises	66'00 »	» »
Veces	75'00 »	» »
Garrofes	20'50 »	40 »
Farina 1.ª	80'50 »	100 »
» 2.ª	79'00 »	» »
Terçerilla 1.ª	55'00 »	80 »
» 2.ª	51'00 »	» »
» 3.ª	48'00 »	» »
Trits	26'00 »	30 »
Segon	19'00 »	22 »

Imp. E. Castells. - Telf. 186. - VALLS

Transports Col·lectius

C. N. T.

A. I. T.

S'assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per

Reus
Lleida

Tarragona
Barcelona

TRANSPORTS GENERALS

Per encàrrecs dirigiu-vos al **Garatge General del Transport.** Telèfon 201 **VALLS**

A TOTS ELS AGRICULTORS

LA COL·LECTIVITAT AGRICOLA DE VALLS,

fa avinent a totes les Col·lectivitats de la comarca i el públic en general, que pot servir tota classe de planté dels acreditats horts de

PANTANO I CARME

Per encàrrecs a les oficines de la mateixa, carrer F. Macià, 14, 1.er pis, telèfon, 55, Valls

La Comissió

ACCIO SINDICAT

Aceptar la C. N. T. als moments de greu perill col·lectiu per a rebutjar-la una vegada aquest conjurat, demostren els que tal cosa fan, estar posseïts de poca noblesa i no voler una moral de guerra a la retaguardia.

«Monsieur» Blum i els pirates de la Mediterrània

No prentenc establir amb aquest títol un paral·lelisme d'idees ni de propòsits. Al diable allò que és del diable.

Però l'altre dia la premsa ens deia que reunida l'Executiva nacional de la U. G. T., entre altres acords havia pres el d'adreçar-se a la Federació Sindical Internacional i a la Internacional Obrera Socialista per tal que aquestes dues Centrals possessin en aplicació i amb tota urgència les mesures més directes perquè el proletariat es mobilitzés i actués a favor del poble espanyol en mortal lluita contra les potències feixistes.

Una nova crida; una desesperada i decepcionadora apel·lació més; no ens il·lusionem massa pels seus efectes. Perquè hi ha en aquesta actitud... pasiva de la classe obrera europea una conseqüència lògica amb la posició adoptada a tots els països per quasibé tots els seus caps més destacats. Podríem dir que ella respon a una consigna primordial de llurs organitzacions i llurs partits.

«Monsieur» Lleó Blum en va trobar l'expressió, la fórmula, el procediment: la no-intervenció en els afers interiors d'Espanya. I «monsieur» Blum era aleshores primer ministre de França. El país i el seu govern trobà magnífica la fórmula. I en el seu nom, un altre «monsieur» que pertany a un partit que a més de socialista es titula radical, Ivon Delbós, s'apressà a fer-la conèixer a l'Anglaterra; fou el dia 2 d'Agost del 1936. Qui ho diria que ja fa més d'un any de la no-intervenció!

El senyor Blum tingué l'idea genial; mister Eden, el galan jove de la diplomàcia anglo-europea, s'apressà també a fer-ho constar així no fa molts dies en ple Parlament anglès, perquè els liberals i laboristes l'averkonyien massa amb les seves intervencions iròniques. Fou el senyor Blum.

D'acord doncs, Anglaterra i França, la suggerència fou passada tot seguit a Hitler i a Mussolini, i a 14 països més.

Alemanya i Itàlia l'acceptaren sense fer-se pregar gaire; tinc davant dels ulls les notes de premsa per les quals aquests dos països respongueren favorablement a la proposta de «monsieur» Blum.

Estavem a mitjants d'Agost, i formulaven sols algunes reserves superficials, tot i designant representants al Comitè de Londres que anava a constituir-se.

No escriurem pas ara la història d'aquest Comitè. Els fets l'han vingut escrivint prou eloqüentment tots els dies. A Espanya n'estem prou assabentats; i al món, el món decent i el món indecent, també.

La idea de «monsieur» Blum tenia un «leit motif», estava inspirada per un gran anheli: Evitar una nova Gran Guerra. La França democràtica, i demés pobles que encara resten d'una democràcia inexistent, digueren que Blum tenia raó. Aquest gran anheli de Blum es traduí en una gran frase: Tot, abans que la Guerra!

I així els capdavanters d'aquestes Internacionals a les quals repetidament fa desesperades apel·lacions el marxisme espanyol poden, també repetidament, fer una resposta plena de vaguetats aparentar una posició sòlida en llur actitud. Tot abans que la guerra! Mentre l'Anglaterra de les grans finances i de la diplomàcia a dues cares, la Itàlia de Mussolini i l'Alemanya d'Hitler, riuen per sota el nas bo i exclamant: «Que esperitua! és aquest «monsieur» Blum!»

Es endebades que Vandervelde amb el seu gest de vell jacobí de la social-democràcia un dia de mal humor dimiteixi del seu lloc al si del govern de Bèlgica; i que el francès Ziromski hagi de confessar-se avergonyit del seu propi país davant l'heroïcitat i el martiri de Madrid; i que els grans vençuts del socialisme austriac, Deutsch i Adler, aixequin el puny vindicatiu en la recent Olimpiada obrera d'Anvers. Gestes de paradal! Ho d'impotència.

Tot, menys la guerra! diuen Eden i Paul Faure.

I «monsieur» Blum el teoritzant exquisit, el tribú de dicció elegant, a l'adonar-se que malgrat tot, aquelles petites reserves d'Itàlia i Alemanya al compromís de no-intervenció son una porta oberta perquè Hitler trameti incessantment canons a Franco i Mussolini fassi descàrrega i obertament de pirata contra els nostres vaixells a la Mediterrània i planti les seves banderes als cimals de Reïnosa, deu dir amb un aire de quaker e entristit: «Es degradent!», bo i cercant, com un laxant espiritual de mitja nit, cobert amb un «pijama» impecable, no pas els comunicats de la nostra guerra, en la qual no obstant el marxisme s'hi juga una carta important, si altra cosa no, ni les notes punyents que el govern espanyol adreça al món, si no les fines estrofes que deixà escrites aquell poètic troç d'ànima que s'anomenà Comtesa de Noailles.

Mussolini n'hi ensenyarà cada dia de noves «realitats europees» per les que «monsieur» Blum haurà de sortir de les seves abstraccions inefables.

M. P.

Homenatge pòstum

Amb el cor compungit pel dolor i amb el cervell ple de records, escrivim aquestes ratlles, si més no, per a testimoniar als nostres companys caiguts, l'humil però sincer homenatge que com a herois defensors de la Llibertat són mereixedors.

¡Mercadé, Castellví, Inglés... tots, quants de records no aflueixen a la nostra ment a l'evocar els vostres noms! La vostra mort serà molt sentida per aquells éssers que més us volien, però nosaltres també la sentim perquè en vosaltres perdem uns companys de lluita, perdem uns germans.

Perdem però, uns germans sincers, despullats de tot convencionalisme, germans formats en el transcurs de les moltes vicissituds de la guerra; sincers perquè junts hem viscut les millors hores, excel·lents, junts hem viscut hores tràgiques i amargues. Hem sentit de massa prop la mort perquè aquesta germanor fos falsejada. No us podem oblidar perquè hem conviscut aquelles hores en les quals es posa a prova la sinceritat dels sentiments dels homes.

Les bales feixistes han segat les vostres vides, quan la causa de la Llibertat necessitava més de vosaltres; la vostra joventut ha estat tallada donant el pit a l'enemic com els herois. Sou el vertader fruit que ha donat la llevar tan heroicament sembrada pels Durruti, Ascaso i altres apòstols de la Llibertat.

Que la vostra exemplar actuació en pro de la Revolució i de l'Organització, serveixi de mirall a tots aquells emboscats que vesaven sobre vosaltres infinitat de falsejats sense la valentia de saber donar la cara. Que tots els verinosos xarlatants i calumniosos, prenguin exemple de vosaltres i que demostrin, si són capaços, d'assimilar la vostra obra.

La Confederació perd amb vosaltres uns excel·lents lluitadors de primere rengle. Nosaltres també perdem uns excel·lents companys, uns germans.

Vosaltres heu sacrificat per la Revolució, el millor de la vostra vida, la vida mateixa prenyada d'un sens fi de falaguères conquestes, d'una unió d'esperances que des de segles han estat la meta de la gran família proletària. N'heu fet ofrena sense clams jermiacs, sense ostentació de cap mena, el vostre sacrifici ha estat anònim, callat, però ple d'efectivitat com ho són els dels vertaders herois.

Que en les hores de dubte i de confusió, sigui el vostre record el que ens faci veure clar i ens guii. Nosaltres farem que la vostra memòria sigui honrada sempre i continuarem la lluita fins al total aixafament dels vostres assassins, mentre ens quedi un alé de vida.

Que la terra us sigui lleu estimats companys.

F. MAGRINYÀ

Rudilla a 20 d'Agost de 1937.

NOTAS RURALES

OLOR A INSCIENSO

La premsa, la gran Premsa, a veces nos trae en nuestros rincones, aldeanos, noticias que serian chocantes si no fuera la seriedad que nos impone el momento. El gran momento trágico que vive el pueblo español.

Y esta noticia que nos ha traído la Prensa huele a inscienso; pues nos dice nada menos que se ha celebrado una misa en Valencia, con autorización, desde luego.

Por algo se empieza, se dirán las beatas y beatos, si es que quedan algunos, y claro que de haberlos se habrán puesto muy rejocigantes.

Pero la mayoría de la gente se ha alarmado un poco de la noticia, y no hay para menos.

¿Cómo es posible, se preguntan, que después de lo que ha pasado y está pasando aún en España, se autorizan actos de tal naturaleza?

¿No son ellos, los representantes de esta religión llena de mentiras, los que más han contribuido al intento criminal de querer implantar el fascismo en nuestra ya mártir Iberia?

¿Es que no ha demostrado el pueblo suficientemente en el transcurso de un año que había perdido la fé a una religión que tan mal representada estaba por unos cléricos que para mantener su poder espiritual y material no habían reparado, en el transcurso de veinte siglos, con los mayores crímenes contra la Humanidad?

El pueblo sabe de todas las guerras que han provocado diciendo defender la causa de Dios.

Aún no están muy lejos las guerras carlistas de España.

Nuestros abuelos nos cuentan con más veracidad que las Historias escritas, lo que ellos vieron y lo que les contaron sus antecesores de dichas guerras.

Los curas con sus propagandas bélicas hicieron levantar a la mayoría de los pueblos de Aragón, Cataluña y Navarra cometiendo todas las atrocidades que es posible imaginar, llevando en una mano el trabuco y con la otra un crucifijo.

¡Qué sacramento y qué escarnio! Y todo porque defendiendo la causa carlista defendían privilegios materiales para la Iglesia.

Solo los pueblos fanatizados mataban y sacrificaban a otros

pueblos creiendo defender los principios de la fé y del cristianismo, no viendo pobres ilusos que solo luchaban por la pitomza clerical y por su propia esclavitud.

Pero de aquel tiempo acá a llovido mucho, y el pueblo ha ido perdiendo la fé que difícilmente recobrará. Ya lo dijo Pi y Margall, que cuando un pueblo pierde la fé; es como la doncella que pierda su virginidad que difícilmente recobrará ya jamás su doncellez.

Claro que se nos hablará de la libertad de cultos, y que la religión o las creencias espirituales son una cosa y el clericalismo es otra. Esto es verdad.

Para nosotros librepensadores, todas las creencias son muy respetables.

Pero nosotros sabemos que esta creencia religiosa que imperaba en España estaba impuesta a la fuerza. Bastantes datos tenemos de los tiempos inquisitoriales. Y si bien ahora no había violencias para hacer ir la gente a la iglesia, había otras coacciones que resultaban ser moralmente tan violentas como aquellas.

Y después de saber todo esto, nosotros nos preguntamos: ¿está el pueblo español preparado para poder discernir lo que es religión de lo que es clericalismo? Creemos que no.

El pueblo español liberado del fascismo, lo comparamos, en materia religiosa, a un enfermo que ha padecido una grave enfermedad. Aún está convaleciente y es preciso guardarle de los aires que de nuevo pueden volverle a infectar. Sus pulmones aun están débiles y no tienen la vitalidad suficiente para seleccionar los miasmas buenos de los malos. Y cuando éste gran convaleciente que es el pueblo español, estará fuerte y sano de la grave enfermedad que padeció en el transcurso de tantos años, ninguna creencia lo espantará; porque tendrá la clarividencia suficiente para discernir la buena de la mala, la que simboliza al obscurantismo y la que representa a la razón y la verdad.

Es menester pues una gran obra pedagógica que sin duda la Revolución no dejará de hacer.

Así más o menos opinamos en materia religiosa.

PROMETEO

Masó 27-8-37.

El món enter contempla la nostra tragèdia. Al final de la qual hem de sortir-ne tan fortificats que mai més sigui possible que ningú senti desitjos de jugar amb la nostra independència, fent-nos servir de camp d'experimentació per a finalitats imperialistes.